

[Finansministeren.]

at de skattelignende myndigheder kun har de to måneder til at gøre deres ligningsarbejde i, og man ved, hvor kort den tid faktisk er i forhold til det arbejde, der skal gøres, vil jeg være meget betænkelig ved en almindelig udskydelse af fristen fra 1. februar til et senere tidspunkt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Chr. Madsen* til indenrigsministeren:

„Vil ministeren gå ind for opførelsen af en fødselsanstalt i Ålborg eller Nordjylland af samme størrelse og karakter som den i Århus?“

Chr. Madsen: Jeg kan forstå, at mit spørgsmål om en fødselsanstalt i Ålborg er spørgsmål nr. 1 001 i folketingets spørgetid. Jeg finder det meget passende, og jeg håber på forhånd, at nogle af de næste 1 000 spørgsmål vil blive til gavn for Nordjylland. På mange områder er Nordjylland jo bag efter udviklingen i det øvrige land. Vi, der bor der, forstår ikke, at dette er nødvendigt i en tid, hvor der tales meget om velstand og udvikling. Et nyt eksempel på underudvikling er føjet til de mange, der i forvejen er.

Overlæge Ladegaard-Pedersen, Ålborg amtssygehus, har foretaget en undersøgelse af børnedødeligheden i Nordjylland. Undersøgelsen er offentliggjort i Ugeskrift for Læger, og formanden for overlægerådet, overlæge Schiødt, har i Ålborg Stiftstidende på overlægerådets vegne givet sin fulde tilslutning hertil. Undersøgelsen henviser til, at jo længere vest- og nordpå man kommer i vort land, jo mere stiger dødeligheden. For fuldbårne børn er dødeligheden 100 pct. større i Nordjylland end i København. Årsagerne hertil er mange, men bl. a., at flere dårligt ledede fødsler giver flere dødsfald, flere epilepsianfald, flere åndssvage, psykopater og spastikere. Der sker det i Nordjylland, at rhesusmødre og gravide syge må transporteres fra Skagen og det øvrige nordjyske område til Århus for at kunne føde. Ålborg mangler en fødselsanstalt, hvorfra der kan udgå den fornødne propaganda til egens kvinder, hvorfra der kan knyttes forbindelser til læger, jorde-

mødre, sygeplejersker, og hvor der kan gives undervisning.

Hvis dette gennemføres, hedder det i undersøgelsen, er der en ikke ringe sandsynlighed for, at lægerne på amtssygehuset i stedet for at se et dødfødt barn hver 14. dag helt ville kunne undgå dette i en årrække. Overlægen mener, at en fødselsanstalt, der tager komplicerede tilfælde, må have 80 pladser til fødende, 40 til syge svangre og 50 pladser til patienter med egentlige kvindesygdomme. Det vil sige, at $\frac{1}{3}$ kan føde på hospitalet og $\frac{2}{3}$ fortsat føde hjemme. Fra en sådan fødselsanstalt med fornødne specialister kan det nødvendige samarbejde, undervisning og propaganda udgå, for, som overlægen siger, dødeligheden skal først og fremmest bekæmpes ved forebyggende foranstaltninger. Det forebyggende og det oplysende arbejde må jo foregå gennem læger, jordemødre, sundheds- og spædbørnsplejersker. Der er vel nogen grund til at tro, at hvis sognekommunerne havde sundhedsplejersker i tilstrækkeligt omfang, ville der være bedre muligheder for oplysninger og kontakt, men socialforskningsinstitutets publikation nr. 3 giver den triste oplysning, at næsten ingen sognekommuner i Nordjylland har sundhedsplejersker.

Jeg har den opfattelse efter alt, hvad der foreligger af undersøgelser og tilgængelige tal, at der i høj grad er brug for en fødselsanstalt i Ålborg, en fødselsanstalt af en størrelse og karakter som den i Århus. Jeg tror ikke på, at sagen kan løses over kommunerne. Der er for mange divergerende opfattelser af, hvor meget der må ofres på dette område. Når læger som ved den her nævnte undersøgelse har konstateret, at børnedødeligheden i et område er større end i det øvrige land, mener jeg, at staten er forpligtet til gøre noget herimod, forpligtet til at søge forholdene ændret. Jeg håber, at den højtærede indenrigsminister har den samme opfattelse.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Det spørgsmål, som det ærede medlem har rejst, vedrører et meget vigtigt problem inden for sundhedsvæsenet, nemlig hvorledes fødselshjælpen her i landet bedst muligt organiseres, herunder om den fortrinsvis bør ydes i hjemmene eller på sygehuse og fødehjem. Det er problemer, som